

Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010

Sres. Diputades.
Srs. Diputats.
Sr. Antich.

Ahir vostè, Sr. President, en la seva intervenció va passar revista a les fites aconseguides i a les realitzacions d'aquest Govern de coalició. No ha defugit tampoc les dificultats que han sorgit pel camí. I vull deixar ben clar des d'un bon principi l'ampla coincidència del nostre grup parlamentari amb el que ens ha exposat. Tot i que pens que en el seu discurs van mancar les fites aconseguides en la part social: esper que en la rèplica aprofiti per entrar-hi.

Com a portaveu del grup BLOC i PSM-Verds em pertoca fixar la nostra posició política respecte als gairebé ja quatre anys de legislatura però també –i sobretot– respecte al futur.

Senyor Antich. Una primera constatació es fa necessària. Hem viscut –aquest Govern ha hagut de viure– temps de tempesta.

Cal només fixar-se que dels dirigents de les formacions polítiques que encetàrem la legislatura en el debat d'investidura només hi quedam vostè i jo. La resta s'han quedat pel camí. I això no és una anècdota. És una demostració, simple però clara, del que ha passat aquests darrers anys en aquest país.

A més a més algun nou aspirant polític no gosa entrar en aquest Parlament a debatre el futur del país. És aquí on es discuteixen les coses. No és en rodes de premsa dues cases més enllà.

Sigui com sigui, però, aquí som al darrer debat de política general d'aquesta legislatura. I mai no és dolent *"girar l'ullada cap enrere"* per tenir ben clar d'allà on venim i fins on hem arribat.

Per això, Sr. Antich, he rellegit aquests dies allò que ens proposàrem a la naixença d'aquest Govern. I he de dir, sincerament, que molt del que expressàrem llavors com un desig és ara una realitat.

Sense sospitar les importants dificultats que vendrien, aquell juliol de 2007, en la meua intervenció afirmava que calia retornar la confiança amb la gestió pública, que calia preservar el nostre territori, que calia desenvolupar el llavor recentment estrenat Estatut, que calia modernitzar el nostre sector turístic, que

**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010**

calia apostar per l'economia productiva... I Sr. Antich, malgrat les enormes dificultats que han sorgit i que en aquells moments no eren previsible, aquesta és la línia que ha seguit el Govern de coalició que vostè presideix.

Però no hem d'amagar la realitat sota un absurd vel d'autosatisfacció. Hem fet molt però, sens dubte, també queda molt per fer.

La veritat en política és la millor de les estratègies. I aquesta ens ha de permetre anar amb el cap ben alt. Quan des de la dreta se'ns acusi, se'ns ataqüi, podem recordar la frase de Bertrand Russell: *"Moltes de les dificultats del món són a causa que els forassenyats estan completament segurs i els assenyats plens de dubtes"*.

I és que Sr. Antich hem intentat –i en part aconseguim– posar les bases per bastir un nou model de país. Un nou model de societat. Un nou model econòmic. Un nou model que –defugint etapes anteriors de desgavell econòmic, de robatori i corrupció, de prepotència i de malbaratament de fons públics– ha intentat posar ordre on regnava l'arbitrarietat i posar mesura allà on hi havia una visió ridículament faraònica del que havia de ser la gestió pública.

Davant el model del Partit Popular –que féu de l'aparença enllustrada la seva única raó de ser– hem creat poc a poc un nou model que sense tanta fanfàrria ha fet el possible per millorar la vida dels nostres ciutadans i ciutadanes.

I això té traducció en xifres, que seria llarg d'enumerar. Però, ni que sigui a tall d'exemple, cal recordar que –a diferència de la passada legislatura– s'ha apostat per la petita i mitjana empresa, s'han incrementat els serveis socials, s'ha protegit territori com mai. I també mai com en aquesta legislatura s'ha legislat tant per aconseguir netedat i transparència en la gestió política.

Però, Sr. Antich, no ens podem conformar.

Molts esdeveniments –aliens a la nostra voluntat– han succeït i han suposat un fre i un entrebanc a les nostres aspiracions. L'allau de casos de corrupció que es produïren en l'anterior legislatura, però que també han tocat un dels socis del nostre Govern i ens han portat a governar en minoria, han estat constants pedres en el camí, fins el punt que –com deia al principi– la fotografia dels escons d'aquesta cambra ha canviat molt des de l'inici de la legislatura.

Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010

Per cert, senyor President, estic d'acord que la corrupció ha afectat la credibilitat del polítics. Però no tots som iguals: la corrupció té noms i llinatges i afecta uns partits molt determinats.

Però, sens dubte, el principal entrebanc que hem trobat en la nostra tasca té un nom ben concret: crisi econòmica. Que ha creat una greu crisi social.

Una crisi econòmica que generada lluny de les nostres illes per l'aplicació d'un model neoliberal deshumanitzat, ens ha copejat amb força. Perquè el nostre model econòmic amb la seva excessiva dependència de la construcció i el negoci immobiliari n'ha fet de caixa de ressonància. I tot i alguns indicadors recents positius encara no n'hem sortit.

Som ben conscients, des del grup parlamentari del BLOC i PSM-Verds de la difícil situació de la nostra economia, del patiment de moltes famílies, dels molts sofriments pels que han de passar molts ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears per aconseguir arribar a final de mes. Les xifres que hem conegut aquesta setmana de gairebé 77.000 persones aturades han d'esser la nostra principal preocupació.

Aquestes són realitats que no amagam, que no negam.

Ben al contrari són l'estímul que ens obliga, amb més força que mai, a cercar solucions, a posar damunt de la taula noves estratègies, perquè en un futur aquesta conjunció perversa que s'ha donat entorn de la crisi econòmica afecti el menys possible la nostra economia.

I cal fer la reflexió que la crisi econòmica encara és més mala d'afrontar sense els recursos econòmics que generam però que ens fugen per l'espoli històric a què ens han condemnat els sistemes de finançament que hem tengut governi qui governi a Madrid. Tampoc n'és una excepció el nou model de finançament autonòmic aprovat aquesta mateixa legislatura. **I això només tindrà arreglo el dia que obtenguem la independència fiscal com la tendríem a través del concert econòmic. I ja puc anunciar que aquesta ha de ser una de les grans batalles del futur immediat.**

Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010

Per mor de la crisi econòmica hem hagut d'afrontar una important retallada de la despesa, i hem fet mans i mànigues per poder acomplir amb els nostres compromisos mentre vèiem que a la disminució dels ingressos s'hi afegia un lògic augment de les necessitats.

Però hem sabut enfrontar aquestes dificultats, i acabada l'època de bonança en que l'anterior govern va aprofitar per deixar les arques buides gastant sense mirament, hem estat conscients que calia fer de la necessitat virtut.

Deia el gran compositor Frédéric Chopin, a qui enguany retem homenatge, que "*qualsevol dificultat que no s'enfronta es converteix en un fantasma que ens pertorbarà en un futur*". No hem fet, ni hem de fer bona aquesta frase. Ben al contrari.

I és cert que d'enmig de les dificultats podem trobar les oportunitats del futur. Si ara sabem quan dura ha estat la caiguda del nostre producte interior brut també sabem que s'estan assentant les bases per un augment de la nostra productivitat sobre fonaments més sòlids.

Però tot això, sense cap mena de dubte, no conhorta a aquells que estan patint amb tota la seva cruïsa els efectes immediats de la crisi.

Per això apostam, com a primera prioritat, per polítiques actives d'ocupació (n'hem de reclamar les competències), pel suport a la petita i mitjana empresa (tal i com recomanava recentment el Centre de Recerca Econòmica), per l'extensió dels serveis socials, pel suport decidit al tercer sector de l'economia social, per la potenciació del transport públic, per l'impuls dels sectors industrials o agrícoles, per la diversificació amb els nous productes turístics relacionats amb el medi ambient, el patrimoni, la gastronomia, la cultura...

I no és senzill quan els nostres paràmetres pressupostaris han esdevingut tan esquistats. Però, sigui com sigui, aquestes han de ser les nostres prioritats, perquè com vaig dir en el debat d'investidura "*primer són les persones*".

He parlat abans de dos models. He confrontat el model que desenvolupà l'anterior govern del PP amb el model que hem intentat dur a terme des d'un govern de progrés. I vull deixar ben clar, que és infinitament millor per la ciutadania un govern que –malgrat tantes dificultats– aposta per la innovació, pel benestar social, per la preservació del territori... que un model que es vol

Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010

bastir a partir d'ordres i receptes foranes –vingudes de Madrid– i que ja ha demostrat que quan governen –fins i tot en època de vaques grasses– deixen els pressuposts públics com un colador amb obres innecessàries, desmesurades i, ara per ara, investigades per la justícia.

Però deixem-ho estar. Ja hi tornarem. Parlem ara de mancances. Sr. Antich, des del BLOC i PSM-Verds, hem actuat sempre –com a socis de govern– amb lleialtat.

Però la lleialtat exigeix un clar exercici de sinceritat. I així com he parlat d'objectius compartits, de realitzacions aconseguides, també vull parlar de mancances, d'assignatures pendents, de compromisos encara per acomplir.

Sr. Antich, vostè coneix el nostre ferm compromís amb la defensa del nostre patrimoni històric, la nostra llengua i cultura.

I no estam satisfets, Sr. Antich.

Malgrat que des de les institucions responsables de cultura o política lingüística s'ha treballat amb força i constància en, per exemple, la tasca de foment de l'ús de la nostra llengua, hem de constatar que aquesta no ha estat la tònica general del Govern. Ha mancat un decidit suport –com a prioritat– a la nostra llengua i cultura. No entraré en exemples concrets, però en temps de crisi també aquests sectors necessiten d'un clar suport. I és cert que s'ha constituït de nou el Consell Social de la Llengua Catalana, que el govern Matas va hibernar, i és cert que hem reprès la participació en l'Institut Ramon Llull, i és cert que s'han fet moltes actuacions en cultura o normalització lingüística... però, Sr. Antich, li dic des de la lleialtat, ens hem quedat curts. No s'han destinat suficients recursos i esforços al nostre patrimoni, a la nostra indústria cultural i a la promoció de la nostra llengua com a llengua comuna i de cohesió.

Aquesta és una prioritat de país, una prioritat com a poble, i un repte per a la cohesió social en una societat cada vegada més diversa. Una prioritat que, malgrat la nostra insistència, no ha estat assumida amb totes les conseqüències per la totalitat del Govern.

Però no és aquesta l'única assignatura pendent. N'hi ha d'altres. Una de les més complexes però també més importants fa referència a l'imprescindible traspàs de les competències que són pròpies dels consells insulars. Algunes passes

**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010**

s'han fet i n'hi ha altres de previstes... però sincerament la lentitud del procés – en gran part potser per la complexa sistemàtica fixada a l'Estatut– ha esdevingut gairebé exasperant. I a això hi hem d'afegir la necessària –i ja postergada en anys- revisió del sistema de finançament dels consells. Una assignatura pendent que, en el temps que resta de legislatura, hauríem de ser capaços d'accelerar per evitar la duplicitat i la complexitat de l'administració actual.

També recordaria que, tot i els importants canvis que s'han produït en la ràdio i televisió autonòmiques, encara hi queden coses per canviar, com la necessària internalització dels serveis informatius que un model de televisió pública requereix i que a més suposaria un estalvi econòmic. De tota manera, a pesar del que queda per fer, IB3 no té res a veure amb aquella televisió del Sr. Matas que ens trobarem el 2007, partidista, grollera i que menyspreava la nostra llengua i cultura. Ha guanyat amb transparència, pluralitat i estalvi en la despesa. Per cert, ara que el PP reclama rebaixar-ne el pressupost, convé recordar que el govern popular se'n gastava més de 100 milions d'€ anuals.

I no puc per més que afegir-hi un altre greu motiu d'insatisfacció que no és imputable a vostè i al nostre govern, però que per a la nostra formació política és la font de moltes injustícies. I aquesta font d'insatisfacció té un nom ben clar: el Govern de l'Estat. A una intervenció en un debat de fa uns mesos ho vaig deixar ben clar, "Espanya és un mal negoci per a les Illes Balears". Avui ho reafirm.

Perquè sr. Antich, tot i les polítiques comunes que compartim, amb una cosa no estam d'acord. I és amb el tractament que des del Govern Zapatero es fa cap a les Illes Balears. I li dic des de la lleialtat al nostre Govern de coalició, però també des de la lleialtat obligada al nostre país.

Ha estat, per exemple, un mal negoci pel que fa al transport aeri. Malgrat els esforços del Govern que tot i les insuficients competències que tenim en aquest àmbit ha aconseguit millorar algunes connexions existents i abaratir i mantenir el preu dels vols interilles, la veritat és que el Govern de l'Estat ha incomplert les seves promeses i compromisos. Avui per avui, els ciutadans de les Illes Balears segueixen discriminats respecte als residents a la península, i això, Sr. Antich, era intolerable abans i segueix essent intolerable ara. Temes pendents com la cogestió aeroportuària, el descompte aeri pels residents

**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010**

extracomunitaris, la declaració de servei públic de les connexions aèries i marítimes entre illes i península... no s'han resolt.

I el darrer episodi d'aquest tema ha estat esperpèntic. Primer el Ministre Sr. Blanco crea la polèmica amb l'amenaça de reduir els descomptes de residents, i finalment amb demagògia i cinisme diu que les mantindrà. I per enmig gairebé acusant als mallorquins, menorquins i eivissencs d'abusar dels descomptes.

Al final, li hem d'agrair al Govern espanyol que probablement, i aquest probablement ens inquieta, ens quedem tal i com estàvem (o no!!).

Coneixem, Sr. Antich, l'augment de les inversions públiques compromeses pel Govern de l'Estat, és cert que s'han incrementat respecte de l'anterior legislatura, però no basta per recuperar el dèficit històric que patim. Pel 2011 tornam estar a la coa en inversió estatal per càpita.

El nostre país no ha de dependre de la generositat del govern central de torn. El nostre país, com he dit abans, té dret a un finançament just. Un finançament que ara per ara no té.

Quan es va debatre el nou sistema de finançament ja advertírem que aquest sistema no solucionaria el dèficit que patim.

Malauradament el temps ens ha donat la raó. Haguéssim volgut anar errats. Però la veritat és que el nostre país segueix sotmès a un sistema que castiga als ciutadans de les Illes Balears. I això si sempre és greu, molt més ho és en època de crisi.

Com podem explicar que, estant a la coa en finançament, encara hàgim d'aportar 200 milions d'€ anuals al Fons de Suficiència?

Com també són greus les mesures econòmiques i laborals que, des del govern de ZP, se'ns imposen, que han suposat una retallada de drets socials i que han provocat una justificada vaga general. Un govern estatal que ha fet pagar la crisi econòmica als empleats públics, als pensionistes i als treballadors i treballadores. I un govern estatal que veu com les xifres de l'atur demostren que la reforma laboral no és bona.

**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010**

Per cert, no puc estar de denunciar que el legítim exercici democràtic que tenen els treballadors a la vaga, ha estat aprofitat des de la dreta per posar en dubte el sindicalisme. Si qüestionam algunes de les bases de la democràcia, ja siguin els sindicats o els partits polítics, això ens condueix a perdre democràcia. Talment sembla el que des dels sectors més durs de la dreta volen.

En definitiva, Sr. Antich, i per tancar aquest capítol de la meua intervenció, hem governat amb encert enmig d'un mar de problemes, hem aconseguit fites importants, però també –no ho hem d'oblidar- han quedat espais d'ombra que, des de concepcions progressistes, no hem de negar ni obviar.

Però, també cal, com he dit al principi, parlar de futur. No podem esgotar el debat fent balanç del passat. Els mesos de legislatura que resten han d'ésser per donar un darrer impuls a tot allò que de millor té la nostra societat.

Cal apostar per la innovació i la qualitat: si no podem competir en quantitat o en preu hem de ser capaços d'oferir productes nous que no ofereixen els nostres competidors. Això és la innovació. I així com parl d'innovació, igual ho podria fer d'educació, de benestar social, de serveis públics, de polítiques d'ocupació...

Però sabem, en som ben conscients, que per trencar inèrcies de dècades no és suficient una legislatura.

Per això la aposta del nostre grup parlamentari és ben clara. Cal que el nostre país segueixi per la senda del progrés. Cal que no retornem a les velles i contraproduents polítiques de l'especulació urbanística, de la gestió pública convertida en un gegant amb peus de fang i amb les butxaques plenes d'uns pocs. No podem retornar al model del PP que com deia Pere Sampol, "fa rics, però no crea riquesa".

Cal mantenir l'opció de la racionalitat, del servei a les persones, de l'austeritat i el control de la despesa pública.

Al cap i a al fi ja ho deia l'escriptor Ilatí Suetoni *"El bon pastor esquila les ovelles, no les devora"*.

**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010**

Després d'anys on un govern de dretes s'ha dedicat a menjar-se les ovelles, ha estat necessari posar ordre. I segueix essent necessari, la nostra tasca no està acabada.

Per això, i a l'espera d'allò que el nostre poble sobirà decideixi, la nostra aposta per un govern de progrés no té cap fissura.

Però a l'igual que faig aquest pronunciament també crec necessari dir que per a les formacions polítiques que represent, cal més solidesa i fermesa en l'aplicació de polítiques progressistes i d'avanç nacional.

Cal un compromís més decidit en la recuperació dels trets d'identitat del nostre poble.

Cal major voluntat política en el desplegament estatutari.

Cal així mateix una actitud ferma i clara davant el Govern espanyol. Començant pels nostres representants al Congrés de Diputats.

Cal apostar encara més per enfortir les polítiques públiques i fer de les polítiques de serveis socials, salut i educació una màxima prioritat.

Cal una política fiscal redistributiva i de lluita contra el frau fiscal: no hi ha possibilitat de mantenir els serveis públics, si no hi ha ingressos suficients (i tal vegada aquest és l'objectiu de la dreta, la privatització des serveis públics). Les classes mitges ja aporten a l'Estat del benestar, ara cal aprofundir amb l'aportació de les rendes més altes i les grans fortunes.

Només així les passes que s'han donat aquesta legislatura no cauran en sac foradat, només així consolidarem el nou model de societat i d'economia que hem durament batallat per aconseguir.

Sr. Antich, esperam coincidir. I esperam que la coincidència ens porti a treballar conjuntament per un país més pròsper, més just, però també plenament redreçat nacional, cultural i lingüísticament.

Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2010

Sé que no serà fàcil, però mai no ho hem tingut fàcil. I davant les crítiques, deixi'm que citi a un prohòm de la dreta anglesa que estic segur, per cert, que no es trobaria gaire còmode, des de les seves fermes conviccions democràtiques, amb la dreta nostrada més atenta al negoci i al poder pel poder mateix, que al benestar de la ciutadania.

Deia Sir Winston Churchill: *"El polític ha de ser capaç de predir el que ha de passar demà, el mes proper i l'any que ve....i d'explicar perquè no ha succeït allò que va predir"*.

No és, malgrat ho assembla, una frase cínica. És la constatació de la humilitat en què s'ha de basar la gestió pública. Hem patit moltes dificultats que no podíem preveure. Hem sabut, i hem de saber més encara, explicar-les a la ciutadania perquè ens mantengui la confiança. Perquè, senyores diputades i senyors diputats... el nostre grup parlamentari aposta pel futur.

Moltes gràcies.